روزنه

قضاوت با شماست

توماس فریدمن–مترجم: مرجان یشایائی

■ وقتی گوشه‌گوشه جهان از تونس تا تل‌آویو و وال‌استریت را جنبش‌های مردمی به لرزه درآورده، روشن است چیزی در حال وقوع است که باید به درستی تعریفش کرد. در این‌باره دو نظریه اصلی وجود دارد که توجه من را جلب کرده: یکی که می‌گوید این جنبش‌های مردمی سرآغاز یک «فروپاشی عظیم» است و دیگری که آن را «انتقالی بزرگ» می‌خواند. قضاوت با شماست.

پل گیلدینگ، فعال محیط‌زیست استرالیایی و نویسنده کتاب «فروپاشی عظیم» عقیده دارد این اجتماعات علامت این است که محدودیت‌های مالی و زیست‌محیطی رشد بی‌حساب و کتاب نظام سرمایه‌داری را به چالش کشیده‌اند و می‌گوید: «من جهان را یک مجموعه یکپارچه می‌بینم، پس از نظر من این اعتراضات، یا بحران بدهی‌ها، بی‌عدالتی، اقتصاد یا تغییرات آب‌وهوایی به طور جداگانه مفهومی ندارد. می‌بینم که نظام ما به سوی یک شکست دردناک می‌رود.» منظور گیلدینگ از «فروپاشی عظیم» آن است که نظام رشد اقتصادی ما، دموکراسی ناکارآمدش و بار فزاینده‌ای که بر دوش سیاره زمین گذاشته‌ایم، در کار نابودی خود است. جنبش وال‌استریت ما را به یاد آن افسانه‌ای می‌اندازد که از بین جمعیت انبوه فقط کودکی جرأت کرد بگوید که پادشاه لخت است.

نظام در حال شکست است. وعده‌های بازار جهانی سرمایه‌داری را به یاد بیاورید. اگر بگذاریم این نظام کار خود را ادامه دهد، اگر بگذاریم ثروتمندان ثروتمندتر شوند و شرکت‌های بزرگ تنها در فکر سود خود باشند، اگر بگذاریم آلودگی منابع طبیعی ما را به تاراج برد، آنگاه بهتر است همه چیز را وانهیم. اگر کمی به خود بیاییم نیازمندان کمتر آسیب می‌بینند، هر که سخت‌کوش باشد، کار پیدا می‌کند و هر که بیشتر مطالعه کند، کار بهتر و سپس آنقدر توانمند می‌شویم که بتوانیم محیط‌زیست‌مان را سامان دهیم. گیلدینگ می‌گوید: «امروز در همه جا، بیش از همه در ایالات متحده آمریکا، پیمان‌ها شکسته شده‌اند. بله، ثروتمندان در حال غنی‌تر شدن هستند و شرکت‌های بزرگ با اهرم‌های قوی مدیریتی‌شان به فکر منافع بیشتر. ولی در همین زمان قسط‌های خانه یا مخارج روزمره مردم را در خود غرق می‌کند. بسیاری که سخت کار می‌کردند، بیکارند و بسیاری که سخت مطالعه می‌کردند، از پیدا کردن شغل خوب ناتوان و محیط‌زیست در حال تخریب روزافزون است و مردم فکر می‌کنند روزگار فرزندان‌شان از این هم بدتر خواهد شد. این دور از اعتراضات شاید ادامه پیدا کند و شاید هم نه ولی آنچه از بین نخواهد رفت، اعتراضات گسترده آنهایی است که از نظام دروغ شنیده‌اند و آنها که امروز بیدار شده‌اند. دیگر طرف ماجرا فقط زیست‌محیطی‌ها، نیازمندان یا بیکاران نیستند. بیشتر مردم از جمله متخصصان رده‌های میانی نیز که احساس می‌کنند نتیجه رشد سه دهه گذشته به جیب یک درصد بالای جامعه می‌رود، به فکر افتاده‌اند.

از سوی دیگر جان هگل و سیلی براون در آخرین کتاب خود با نام «قدرت تلاش» عقیده دارند ما در ابتدای راه یک «انتقال بزرگ» هستیم که با اوج گرفتن عصر جهانی‌سازی و انقلاب فناوری اطلاعات می‌شد آن را پیش‌بینی کرد. آنان می‌گویند می‌خواهیم با همان نهادها و شیوه‌های ناکارآمد فعلی به چنین عصری وارد شویم به همین دلیل با افزایش فشارها، اعمال بحران‌زا و افزایش اضطراب‌ها وضعیتی پیش می‌آید که آن را «انتقال بزرگ» می‌گوییم. پس از انفجار اعتراضات مردمی نباید تعجب کرد. «انتقال بزرگ» جریان جهانی عظیم نظرات مختلف، نوآوری‌ها، امکانات جدید برای همکاری و فرصت‌های جدید برای بازار را با خود به ارمغان می‌آورد و هر روز غنی‌تر و سریع‌تر می‌شود. امروزه آشکار شدن این جریان جهانی کلید زایندگی، رشد و کامیابی است. ولی برای آشکارسازی موثر آن هر کشور، شرکت یا فردی باید بی‌وقفه استعدادهایش را ارتقا دهد.

هگل می‌گوید: «در جهانی زندگی می‌کنیم که جریان رو به جلو بر همه چیز غالب می‌شود و همه چیز را سرنگون می‌کند. با پیشروی این جریان اعتبار مجموعه دانشی که روزی برایمان ایمنی و دارایی می‌آورد رنگ می‌بازد و ما را فرا می‌خواند که با همکاری یکدیگر و به‌کار بستن توان واقعی‌مان، چه به صورت فردی یا جمعی، بیشتر بدانیم. با آگاهی از امکاناتی که همراه شدن با این جریان نو در اختیارمان می‌گذارد به وجد می‌آییم. این است اساس «انتقال بزرگ». بله، امروز شرکت‌های بزرگ می‌توانند نرم‌افزار ارزان‌تر، روبوت‌ها، دستگاه‌های خودکار و نیروی کار و نبوغ افراد را به کار گیرند. پس برای یافتن هر شغلی باید از استعدادها استفاده کرد. ولی روی دیگر سکه آن است که افراد در هرجا می‌توانند به جریان تحول جهانی وصل شوند، از دهکده‌ای در آفریقا به کلاس‌های درس دانشگاه استنفورد، تا در هر جا کسب‌وکار تازه‌ای راه بیندازند و همکاری‌های دیگری آغاز کنند. مشکلات‌مان بزرگ‌تر شده‌اند و مشکل‌گشایان‌مان نیز زیادتر. پس به دو نگرش اصلی می‌رسیم: یکی خطر-محور و دیگری فرصت-محور که هر دو نگاه‌شان به تغییرات بزرگ است. گیلدینگ قلبا خوش‌بین است و می‌گوید «فروپاشی عظیم» هر چند اجتناب‌ناپذیر اما برای بشریت مبارک است و آنگاه که به ریشه می‌زنیم با ابزارهای «انتقال بزرگ» فرصتی فراروی‌مان می‌آید برای تغییرات انتقالی در زمینه مسایل اجتماعی و اقتصادی. هگل نیز خوش‌بین است. می‌داند که آوار «فروپاشی عظیم» ممکن است بر سرمان بریزد ولی بر این باور است که «انتقال بزرگ» جهانی را به وجود می‌آورد که مردم بیش از هر زمان بتوانند با ابزارها، استعدادها و توان‌شان با آن همپا شوند. قلب من با هگل است اما عقلم می‌گوید، نادیده گرفتن آنچه گیلدینگ می‌گوید به دردسر می‌اندازدمان. قضاوت با شماست.

اولویت‌هایی مهم‌تر از پیگیری غرامت جنگ داریم

ادامه از صفحه ۶

چند روز بعد سریع آزاد شدند.

آن یک بحث دیگر است.

یعنی هیچ ربطی به صحبت شما نداشت؟

من که مسوول این موضوع نبودم که بخواهم خبری در مورد آن ارایه دهم.

آمریکایی‌ها در مورد ترور سفیر عربستان اتهاماتی به ایران زدند. شما آنجا با آمریکایی‌ها ارتباط دارید، سوابق نظامی هم دارید. آیا اصلا چنین روندی در ساختار نظامی ایران قابل شکل گرفتن هست که بخواهند آنها برایش اسناد و مدرکی پیدا کنند؟

البته ما با آمریکایی‌ها در ارتباط نیستیم اما به‌هرحال آنجا فضا، فضای دیپلماسی است.

طبیعتا من هم از لحاظ دیپلماتیک عرض می‌کنم!

اصلا نمی‌شود در این مورد تصور کرد. بسیار مضحک است. در کشوری که ما نه دیپلمات داریم و نه سفارت‌خانه، ارتباطات ما و رفت‌وآمدهای ما کاملا کنترل‌شده است، مساله دوم اینکه از اول انقلاب تاکنون هیچ‌گاه علیه ما چنین اتهامی مطرح نشده است.

ولی آنها ادعا می‌کنند.

آنها ادعا و اتهامات زیادی دارند.

بحث سر همین است. قرار است آمریکا و عربستان این بحث را در شورای امنیت مطرح کنند. آمریکا تهدید کرده که اسناد طبقه‌بندی‌شده فعالیت‌های هسته‌ای ایران را مطرح می‌کند؛ اگر نتواند مستندات ارایه کند آیا فکر می‌کنید که این رسوایی رسوایی‌ای نیست که آمریکا را زمین بزند؟

چرا.

پس چرا وارد این بازی شده است؟

خب باید از خودشان بپرسید.

به‌نظر شما دستگاه دیپلماسی ما الآن چه‌کار باید بکند؟

خب، همکاران ما در بخش حقوقی دارند کار خودشان را می‌کنند.

برای شما هم در عراق اتفاقی افتاد، ما هم می‌توانستیم از آن استفاده کنیم. دستگاه دیپلماسی ما چرا این کار را نکرد؟

ما نمی‌خواستیم. برای چه؟ چه خاصیتی دارد؟

اتفاقی که چند ماه پیش در عراق برای شما افتاد به‌نظرتان توطئه بود یا اتفاق؟

نه، به‌نظرم شبیه اتفاق بود.

دقیقا چه اتفاقی افتاد، چون بعضی‌ها می‌گویند...

شبیه اتفاق بود. چون ما اصلا نیازی به اینها نداریم. کسانی که می‌روند دنبال این چیزها که دچار ضعف شده‌اند. هیمنه آمریکا شکسته شده است. نمی‌خواهم احساسی صحبت کنم. شما نگاه کنید وزیر خارجه سعودی حرفی می‌زند که اصلا پشتوانه حقوقی ندارد. می‌گوید پس از این در هر جای دنیا اتفاقی علیه ما بیفتد ایران این کار را کرده است. این نشان می‌دهد که اینها حتی حداقل‌هایی را در حقوق بین‌الملل رعایت نمی‌کنند.

چرا روابط حسنه ما در ۱۰سال پیش با عربستان، به این‌جا می‌رسد که آنها ما را متهم کنند که هر اتفاقی علیه آنها بیفتد کار ایران است؟

اینکه چرا به آنجا می‌رسد در این مورد در زمان دیگری با هم صحبت می‌کنیم. این آقایی که معرفی کرده‌اند یک آمریکایی است، ایرانی که نیست.

آمریکایی-ایرانی‌است!

مهم نیست! این آقا یک آمریکایی است پس از نظر حقوقی آمریکا باید پاسخ بدهد، چون متهم یک آمریکایی است.

یعنی شما می‌گویید که منصور ارباب‌سیار را یک آمریکایی‌می‌دانید.

به او آمریکایی ایرانی‌الاصل می‌گویند. نمی‌گویند ایرانی. می‌گویند آمریکایی‌ایرانی‌الاصل.

پس دیدگاه شما این است که منصور ارباب‌سیار یک آمریکایی است؟

رسما اعلام کرده‌اند یک آمریکایی ایرانی‌الاصل.

هرکسی که آنجا پاسپورت آمریکایی داشته‌باشد آمریکایی حساب می‌شود؟

ببینید وقتی کسی شهروند شد و پاسپورت گرفت، هر کجای دنیا که سفر کند شهروند آن کشور محسوب می‌شود.

پس شما از لحاظ حقوقی به ایشان به‌عنوان یک آمریکایی نگاه‌می‌کنید.

اصلا خودشان اعلام کرده‌اند. می‌گویند یک آمریکایی ایرانی‌الاصل.

نه، من نظر شما را می‌خواهم، کاری به آنها ندارم.

بله، از نظر حقوقی‌اش همین است.

آمریکایی‌ها روی ایرانی بودن منصور ارباب‌سیار تمرکز می‌کنند و شما روی آمریکایی بودن آن فرد.

اصلا فرض کنیم ایرانی باشد. آنها می‌گویند آمریکایی ایرانی‌الاصل. آمریکایی لهستانی‌الاصل، آمریکایی روسی‌الاصل. آمریکایی فرانسوی‌الاصل. آمریکا جامعه‌ای متشکل از ملیت‌ها و قومیت‌های مختلف است. مقامات آمریکایی گفتند ما یک شهروند خودمان را در یمن ترور کردیم. آمریکایی یمنی‌الاصل است دیگر. می‌گویند ما یک شهروند خودمان را زدیم، دادگاه هم حکم داده است.

سفیر عراق چند وقت پیش در گفت‌وگویی درباره غرامت گفت: برادر از برادر غرامت نمی‌گیرد. آیا شما پیگیر بحث غرامت جنگ از عراق هستید؟

پرونده‌ها و بحث‌های زیادی بین دو کشور وجود دارد، منتها در آن واحد ما نمی‌توانیم به خیلی از موضوعات بپردازیم و باید مدیریت کنیم. یکی از بحث‌های مدیریت پرونده‌ها این است که تقدم بدهیم به آن‌چیزی که الآن اولویت بیشتری دارد. ما الآن پرونده‌هایی با اولویت بیش‌تر در دست داریم.

خب دو دهه از این قصه گذشته است. کی فکر می‌کنید اولویتش برسد؟

ما پرونده‌هایی با اولویت بالاتر از این داریم. به‌عنوان مثال اجرایی کردن توافق‌نامه ۱۹۷۵؛ وقتی اولویت‌ها مشخص شد، بحث مدیریت پروژه مطرح می‌شود که چگونه و با چه کیفیتی این اولویت یا موضوع پیگیری شود. باید پرونده‌ها و موضوعات ابتدایی را حل و فصل کرد تا راه برای پیگیری سایر موارد هموار شود.

فکر می‌کنید کردهای کردستان عراق برای ایران فرصت‌اند یا تهدید؟

من با قطعیت می‌گویم چون ارتباط و شناخت بسیار نزدیکی با اکراد دارم، کردها برای ما تهدید نیستند. چه کردهای داخل کشور خودمان چه کردهای بیرون از آن.

پس چرا می‌گویند ما به داخل مرز عراق رفتیم برای مهار یک گروه؟

ما که داخل مرز عراق نرفتیم.

خود دولت عراق اعلام کرده که ما...

دولت عراق اعلام نکرده است. نه.

اقلیم کردستان چه؟

اقلیم کردستان عراق هم اعلام نکرده است که کسی وارد خاک آن کشور شده است. بخش‌هایی از کردستان عراق توسط پ.ک.ک و پژاک تصرف شده است. مسوولان اقلیم کردستان و دولت مرکزی هم از این وضع ناراحت هستند اما توجیه و حرف‌شان این است که با توجه به شرایط فعلی عراق و وضعیت جغرافیایی منطقه که پوشیده از کوه‌های صعب‌العبور است امکان حضور نظامی و امنیتی میسر نیست. بدیهی است کارهایی که آنجا انجام می‌دهیم با هماهنگی طرفین است.

با هماهنگی عراق؟

ما کمیته مشترک داریم.

ترکیه چه نقشی دارد؟

بگذارید اول به موضوعات خودمان بپردازیم، ترکیه بحث‌هایش را خودش قطعا دنبال خواهد کرد.

آیا پژاک ریشه در کردهای ترکیه دارد؟

حالا اشکالی ندارد. اصلا من می‌خواهم بگویم پژاک را که می‌گویند گروه معارض ایرانی است، حدود ۳۰درصد اکراد معارض ایرانی در این تشکیلات هستند و مابقی کردهای غیرایرانی‌اند که اکثرا کرد ترکیه‌اند و از کردهای سایر کشورها هم در این گروه حضور دارند.

پس چرا علیه ایران عملیات انجام می‌دهند؟

در پاسخ به این سوال باید بگویم در درجه اول باید موضوعات را از هم تفکیک کنیم. اینکه چرا اینها اقدام خرابکارانه و مبارزه مسلحانه می‌کنند یک بحث است. اینکه جمهوری اسلامی ایران وارد عراق شده است یا نه و دیدگاه اقلیم و حکومت مرکزی عراق درخصوص حوادث اخیر، موضوع دیگری است. همانگونه که قبلا اشاره کردم جمهوری اسلامی ایران در مناطقی داخل کشور در نزدیکی مرز که نیروهای پژاک حضور داشتند اقدام به عملیات نظامی و آن مناطق را پاکسازی کرد.

پژاک آمده و آنجا بساط پهن کرده، سنگر درست کرده و علیه نیروهای نظامی و غیرنظامی ما کمین می‌گذارد، مین می‌گذارد، عملیات نظامی انجام می‌دهد، شهید می‌گیرد، مجروح می‌گیرد، خب نمی‌توانیم دست روی دست بگذاریم

مرز یا داخل خاک‌شان؟

در نقطه مرزی کشورمان با عراق. شما سخنرانی آقای اسامه نجیفی رییس پارلمان عراق در پارلمان انگلیس را بخوانید. بعضی از نماینده‌های پارلمان اصرار داشتند که از ایشان اقرار بگیرند که ایران به داخل خاک عراق وارد شده است ولی ایشان رد کرد. گفت چنین چیزی اتفاق نیفتاده است اما ما مخالفیم ایران و ترکیه گلوله‌باران کنند.

این اتفاق حتما باید رخ دهد؟

به هر صورت گروهی از داخل عراق و یک بخشی از مرز ما که چسبیده به مرز کوه‌های مشترک داخل عراق است، آمده و آنجا بساط پهن کرده، سنگر درست کرده و علیه نیروهای نظامی و غیرنظامی ما کمین می‌گذارد، مین می‌گذارد، عملیات نظامی انجام می‌دهد، شهید می‌گیرد، مجروح می‌گیرد، خب نمی‌توانیم که دست روی دست بگذاریم.

پس اقدام سپاه پاسداران اقدام متقابل بوده است؟

مدام ما به وزارت خارجه عراق یادداشت رسمی ارسال کردیم و از دولت عراق خواستیم جلوی این‌گونه اقدامات خرابکارانه گرفته شود و اعلام کردیم این قابل تحمل نیست از داخل کشور شما بیایند این کارها را بکنند بعد فرار کنند و به داخل خاک عراق بازگردند.

در حال حاضر با پژاک آتش‌بس صورت گرفته است؟

طبق آخرین اخبار هر نقطه‌ای که دست پژاک بود در داخل ایران پاک‌سازی شد. دو، سه قله مهم مرزی پاک‌سازی شد، تلفات قابل‌توجهی به آنها وارد شد و تعدادی هم دستگیر شدند.

یعنی آتش‌بسی اتفاق نیفتاده و غائله تمام شد.

به‌نوعی غائله تمام شد. بعضی‌ها دوست داشتند اعلام کنند توافق و مصالحه و آتش‌بسی صورت گرفته است که چنین نیست.

چون پژاک اعلام آتش‌بس یک‌جانبه کرد.

چنین نیست. عملیات نظامی پژاک ادامه پیدا کرد و نیروهای نظامی پاسخ لازم را دادند.

پس شما می‌فرمایید بحث مشترکی بین ایران و ترکیه برای سرکوبی پژاک و پ.ک.ک نبوده است.

ما که کارمان را مستقلا انجام دادیم و تقریبا به اتمام رسیده است. ترک‌ها هم دارند کار خودشان را ادامه می‌دهند.

به‌عنوان ارشدترین مقام دیپلماسی ایران در عراق، از سرعت‌عمل دستگاه دیپلماسی ایران در این سال‌ها در عراق راضی هستید و مجموعا رفتار دستگاه دیپلماسی ایران در عراق مثبت بوده است یا منفی؟

اگر بگویم راضی هستم که می‌گویید مسلم است خود سفیر باید این را بگوید اما اگر کنکاش کنید به راحتی برآیندی از تلاش‌های صورت گرفته به دست می‌آورید. خوشبختانه جمهوری اسلامی ایران توانسته است روابط خود با عراق را به خوبی مدیریت کند.

در مورد برچیدن کمپ اشرف چه؟

نه از آن راضی نیستیم. فشار اروپا روی دولت عراق به صورت غیرمنطقی زیاد است. ما بارها گفته‌ایم شما به این موضوع انسانی نگاه کنید و سیاسی و ابزاری نگاه نکنید. گفتیم رها کنید تا به‌طور طبیعی این داستان حل شود و با دخالت‌های بی‌موردتان این پرونده را این‌قدر طولانی نکنید تا وارد فضای دیگری شود که دودش هم در چشم خودتان و هم در چشم آنها برود.

الان کمپ اشرف رسما خلع سلاح است و هیچ کاربردی هم ندارد. آیا ایران خواهان این است که کمپ اشرف برچیده شود یا همین شرایط ادامه پیدا کند؟

نه، ما گفته‌ایم که باید برچیده شود. عفو هم داده‌ایم و معتقد هم هستیم که حدود ۶۰درصد اینها اشتیاق بسیاری دارند که از پادگان بیرون بیایند و درصد قابل‌توجهی علاقه‌مندند به ایران بیایند یا جاهای دیگری بروند، چون قطعا در آنجا دچار بحران‌های شدید روحی-روانی هستند. تحلیل‌های زیادی از مسوولان‌شان شنیده‌اند که هیچ یک از این تحلیل‌ها محقق نشده است.

به‌هرحال الان کمپ اشرف یکی از آخرین تیرهای سازمان منافقین است که باعث شده هنوز هم دستگاه تبلیغاتی آنها بتواند از آن استفاده کند. مثلا چند حمله‌ای که به آنجا صورت گرفت باعث شد که اعلام کنند کشته داده‌اند. آیا با رفتار دولت عراق در مورد حمله به اشرف موافق‌هستید؟

حرف ما این است، حاضر نیستیم یک قطره خون از بینی کسی بیاید. به صلیب‌سرخ و دیگر مسوولان مربوطه عراق هم اعلام کرده‌ایم که بروید با اینها مصاحبه کنید. البته نه در یک فضای امنیتی و سازمانی کور و بسته که کسی حاضر نیست حرفش را بزند. الآن تعداد قابل‌توجهی از اینها فرار می‌کنند می‌آیند بیرون و بیان می‌کنند که وضعیت بسیار پلیسی و اختناق بسیار عجیبی در آنجا حاکم است، چون نزدیک به نصف این پادگان را هم عراقی‌ها گرفتند در آنجا خیلی محدودتر شده‌اند.

بعد از جنگ، حس مردم عراق نسبت به ایران چگونه است؟

من همین‌قدر به شما بگویم که سال گذشته ۶۰۴هزار عراقی وارد ایران شده‌اند و یک‌میلیون و دویست‌هزار ایرانی به عراق رفته‌اند که اگر بخواهید به نسبت جمعیت عراق حساب کنید، نسبت بیشتری از عراقی‌ها به ایران آمده‌اند.

پس ایران را دوست دارند.

یکی از مشاوران ارشد رییس پارلمان عراق چند روز قبل از سفر هیات پارلمانی برای هماهنگی سفر به سفارت آمده بود؛ به من گفت که من شیعه هستم. گفتم تا به حال ایران رفته‌ای؟ گفت نه ولی اعضای خانواده‌ام رفته‌اند. پرسیدم نظرشان چیست؟ پاسخ خیلی قشنگی داد. گفت: نه یک‌بار. سه، چهار بار. ایران را خیلی دوست دارند. وقتی می‌آیند حاضرند چندبار دیگر بروند. روزبه‌روز این ارتباط از سطح مردمی (چون ما داریم ویزا می‌دهیم) توسعه بیش‌تری پیدا می‌کند.

پس جنگ تاثیر زیادی نداشته است؟

قطعا بی‌تأثیر نیست.

ولی پاک شده است.

طبعا تبلیغاتی که الآن وجود دارد و رسانه‌هایی که وجود دارد بی‌تاثیر نیست. از ۲۸ماهواره‌ای که آنجا وجود دارد ۱۶، ۱۷تای آن علیه ما و روابط ما حرف می‌زنند، بی‌تاثیر نیست اما آن‌قدر روابط از نظر فرهنگی و انسانی با هم نزدیک است و رفت‌وآمد وجود دارد که ما نگران نیستیم.

پس در عراق فراموش شده که جنگی اتفاق افتاده است.

می‌شود این‌گونه برداشت کرد.

فکر می‌کنید ما هم باید جنگ عراق را فراموش کنیم؟

جنگ چیز خوبی نیست. اگر انسان بتواند چیزهای بد و تلخ را فراموش کند بهتر است.

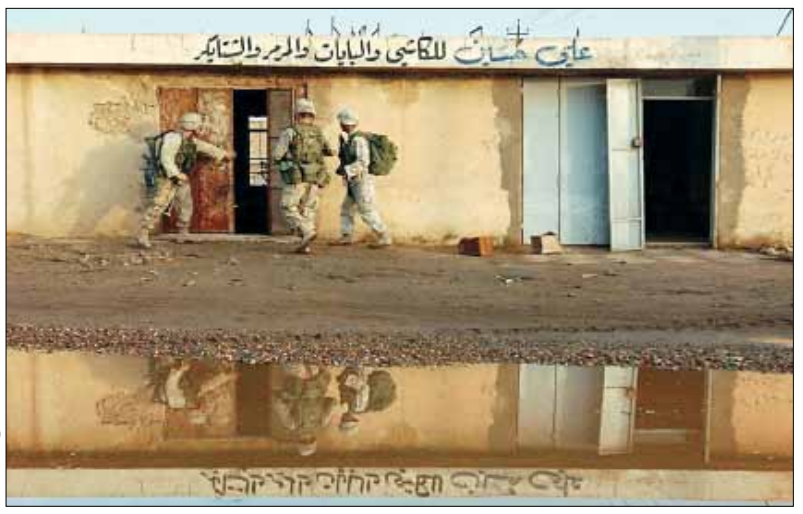

عکس: Reuters

گزارش

انتخابات آزاد تونس پس از دیکتاتوری بن علی

■ بسیاری از ناظران بر این باورند که انتخابات آینده تونس (۲۳ اکتبر مصادف با یکم آبان) در فضایی از شفافیت و دموکراسی برگزار خواهد شد و این امری برخلاف گذشته است که با تقلب همراه بود و در اکثر آنها زین‌العابدین بن علی و دستیارانش با قاطعیت آرا برنده اعلام می‌شدند. روز یکشنبه آینده، تونسی‌ها برای تعیین اعضای مجلس موسسان به پای صندوق‌های رای می‌روند. این مجلس وظیفه دارد نخست‌وزیر دولت موقت را تعیین کند و بر تدوین قانون اساسی جدید تونس نظارت داشته باشد. برای نخستین‌بار در تاریخ تونس، هیاتی مستقل که جایگزین وزارت کشور شده است این انتخابات را اداره می‌کند و یک هیات از ناظران خارجی و منطقه‌ای نیز آنان را همراهی می‌کند. العیاشی الهمامی عضو هیات عالی‌رتبه پژوهش در اهداف انقلاب می‌گوید: تفاوت این انتخابات با انتخابات‌های گذشته فرق بین آسمان و زمین است. وی معتقد است: این انتخابات طبق معیارهای بین‌المللی است. الهمامی یادآور می‌شود که وزارت کشور در گذشته «ابزاری» در خدمت تقلب در نتایج انتخابات و تمدید دوران ریاست‌جمهوری زین‌العابدین بن علی بود که برای ۲۳ سال بر این کشور حکومت کرد. به گفته الهمامی زین‌العابدین بن علی در سال‌های ۱۹۸۹، ۱۹۹۴، ۱۹۹۹، ۲۰۰۴ و ۲۰۰۹ همیشه به نسبت بالای ۹۰ درصد برنده اعلام می‌شد که نتیجه همین تزویر بود. قانون انتخابات در گذشته به وزارت کشور این اجازه را می‌داد که ناظر انتخابات باشد. وزیر کشور خودش کسی بود که ریاست ستاد تبلیغات انتخاباتی رییس‌جمهور را بر عهده داشت و همین مساله کافی بود که مشروعیت چنین انتخاباتی زیر سوال برود. در این انتخابات بیش از هزار و ۶۰۰ فهرست حزبی و مستقل اعلام شده است که بیش از ۱۱ هزار نامزد را در برمی‌گیرد. این تعداد نامزدها بر سر تصاحب ۲۱۸ کرسی با یکدیگر رقابت می‌کنند. محسن المرزوق دبیر کل موسسه عربی دموکراتیک درباره تحول فضای سیاسی کشور و در مرحله پیش از برگزاری انتخابات می‌گوید: بعد از انقلاب بیش از یکصد حزب تشکیل شده‌اند و این امر موجب ایجاد شرایط تازه‌ای برای رقابت‌های جدی بین نامزدها می‌شود. عبدالستار بن موسی رییس جمعیت حقوق بشر تونس می‌گوید که یکی از موارد بارز تقلب در گذشته این بود که از شناسنامه اموات نیز در انتخابات سوءاستفاده می‌کردند تا میزان مشارکت را بالا ببرند. بن‌موسی می‌گوید قانون انتخابات در گذشته بر این اساس برگزار می‌شد که رییس‌جمهور مخلوع تونس را در قدرت باقی نگه داشته و در عوض مخالفان را از دستیابی به قدرت محروم کند.

(فرآورده های نفتی سرمایه ملی است)

شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

نوبت اول

آگهی فراخوان ارزیابی مناقصه دو مرحله‌ای
شماره ۹۰/۲/۱۱۳ م پ

مناقصه گزار: شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

الف– موضوع و محل مناقصه و زمان اجرای کار:
- ارتقا سامانه ایمنی و آتش نشانی در انبار نفت شمالشرق تهران (قوچک) به روش EPC
- ارتقا سامانه ایمنی و آتش نشانی در انبار نفت شمالغرب تهران (کن) به روش EPC
طی دو مناقصه جداگانه شامل:
- کلیه عملیات مربوط به خدمات مهندسی و طراحی معماری، سیویل، مکانیک، برق و ابزار دقیق، حفاظت کاتدیک و ... - خرید کلیه اقلام و تجهیزات پروژه - انجام کلیه آزمایشات مورد نیاز و نصب، اجرا و تست و راه اندازی پروژه
- مدت زمان اجرای هر یک از پروژه های مذکور پانصد و بیست (۵۲۰) روز

ب– نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه
- توانایی ارایه تضمین (سپرده) شرکت در مناقصه به صورت ضمانت نامه بانکی یا واریز نقدی برای هر پروژه به ترتیب مبلغ (۴۳۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال و (۴۷۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال به حساب سیبا به شماره ۴۱۲۰۰۰۰۰۳۱۰۰۸ بانک ملی شعبه اقبال (کد ۵۰۱) بنام مناقصه گزار (شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران) که در زمان برگزاری مناقصه می بایست ارائه گردد.

ج– محل دریافت و مهلت و نشانی محل تحویل استعلام ارزیابی کیفی مناقصه گران:
- برداشت فرم های ارزیابی کیفی و HSE از سایت های www.niopdc.ir و http://iets.mporg
- زمان تحویل فرم های تکمیل شده به همراه مستندات مربوطه و نامه اعلام آمادگی دو هفته از تاریخ انتشار نوبت دوم آگهی روزنامه
- محل تحویل به نشانی :تهران خیابان ایرانشهر شمالی - نبش خیابان شاداب - شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران - طبقه سیزدهم - سالن ۱۳۰۷ - امور پیمان ها مدیریت مهندسی و طرح ها - تلفن ۸۴۱۲۱۴۸۵
- فرم های استعلام ارزیابی کیفی و فرمهای استعلام ارزیابی توانمندی، بهداشتی،ایمنی و زیست محیطی پس از تکمیل با مستندات مربوطه در دو بسته جداگانه ارایه گردد. کلیه مستندات بایستی به مهر و امضا پیمانکار و مشاور ممهور شود.
- در صورت تمایل به شرکت در هر دو مناقصه،نامه اعلام آمادگی جداگانه ارائه شود.

شرایط متقاضیان:
الف - داشتن گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری حداقل پایه ۴ در رشته تاسیسات و تجهیزات با معرفی مهندسین مشاور همکار در رشته نفت و گاز (تخصص خطوط انتقال نفت و گاز) با ارایه موافقت نامه همکاری مشترک یا داشتن گواهی نامه صلاحیت طرح و ساخت در رشته خطوط انتقال نفت و گاز (گرایش انبارهای نفت) از معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری
ب- احراز امتیاز قابل قبول براساس معیارهای ارزیابی توانمندی، بهداشتی، ایمنی و زیست محیطی
ج- داشتن توان و تجربه لازم مرتبط با موضوع مناقصه و احراز امتیاز قابل قبول در ارزیابی های کیفی و HSE
توضیح: شرایط مذکور برای هر مناقصه به صورت جداگانه منظور خواهد شد.

روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران

(درست مصرف کنیم تا همیشه مصرف کنیم)